

Bài chia sẻ Tin Mừng trong

Thánh Lễ Sinh Nhật 29-3-2009

<Vua nhạc Trẻ - Ký giả – Trường Kỳ>

TIN MỪNG: **Ga 12,20-33**

« Nếu hạt lúa mì gieo vào lòng đất, không chết đi, thì nó vẫn trơ trọi một mình, còn nếu chết đi, nó mới sinh được nhiều hạt khác » (Ga 12:24).

Kính thưa Chị Huyền và tang Quyên cùng quý Thân Hữu của anh Trường Kỳ thương mến,

Em xin được chia sẻ với tâm tư của một người em vinh dự đón nhận một tình cảm mà Anh Chị cùng gia đình đã dành cho.

Thoạt nghe, chúng ta có thể cho rằng câu dụ ngôn trên đây là lời phát biểu bình thường, vì ai quan sát cũng đều thấy và biết như vậy. Ở đây, Chúa Giêsu không chỉ nói đến cái tiến trình biến đổi của thực vật, như cỏ cây hoa lá mà thôi. Nhưng dụ ngôn này còn được áp dụng cho cả loài người về đời sống thể lý, tinh thần và thiêng liêng nữa.

Với anh Trường Kỳ, em xin chia sẻ qua hai đời sống sau đây:

1. Đời sống Đức Tin
2. Đời sống phục vụ

1. Đời sống Đức Tin

Bài Tin Mừng hôm nay ghi lại, Chúa cầu nguyện với tâm hồn xao xuyến, xin cho được thoát khỏi chén đắng nghĩa là được thoát khỏi án tử hình. Tuy nhiên Người cũng cầu nguyện xin cho được vâng theo thánh ý Chúa Cha, tức là chấp nhận cái chết trên Thập Tự Giá để làm giá cứu chuộc nhân loại.

Đó cũng là ý nghĩa của lời truyền phép mà các linh mục chủ tế đọc trong mỗi thánh lễ Misa:

« Đây là máu tân ước vĩnh cửu, sẽ đổ ra cho nhiều người được tha tội ».

Để được chia sẻ sự sống mới với Chúa Kitô, chúng ta phải sẵn sàng chết với Người. Đó là Đức Tin mà các vị anh hùng Tử Đạo đã làm, nghĩa là chấp nhận cái chết vì đức tin vào Chúa để được hưởng sự sống mới.

Chúng ta cũng có thể hiểu cái chết ở đây theo nghĩa bóng. Như những văn sĩ cũng đã dùng quan niệm chết đi theo nghĩa bóng như

«chia ly là chết cho mình một nửa ».

Theo nghĩa bóng, người Kitô hữu nên ý thức rằng cái chết là sẵn sàng chết đi cho tội lỗi, chết đi cho tính mê nết xấu, chết đi cho tính tham lam ích kỷ, chết đi cho tính tự phụ và kiêu căng. v.v...

2. Đời sống phục vụ:

Thông thường chúng ta muốn thu vào phải biết bỏ ra, muốn hạnh phúc phải chấp nhận đau khổ. Trên đời này, chúng ta thấy sự vật luôn luôn biến đổi.

Tương tự, một người buôn bán cứ phải bỏ tiền ra để mua hàng hóa khiến tiền bạc bị hao hụt đi, nhưng nhờ mà có số hàng bán ra đã thu tiền vào và có lời nữa, khiến tiền bạc ngày càng gia tăng và trở nên giàu có. Nếu người ấy không chịu bỏ tiền ra để đầu tư, cứ giữ khư khư số tiền mình đã có, thì làm sao gia tăng số tiền ấy lên được?

Vậy, *điều cần thiết để có thêm là phải cho ra hay cho đi.* Nhưng người đời thường nói:

« tiền vô thì như nước, tiền ra như nhỏ giọt ».

« Nếu hạt lúa mì chết đi, nó mới sinh được nhiều hạt khác » (Ga 12:24).

Bây giờ chúng ta hãy nhìn vào chính đời sống của anh Trường Kỳ, sự ra đi của Anh cho chúng ta thấy những gì mà Anh đã gặt hái là hoa quả của tình thương, của những anh em bạn hữu mọi giới, trong làng Nghệ Sĩ và Âm Nhạc trong cũng như ngoài nước, và trong cộng đồng người Việt, qua việc làm song song với chính tên của mình <Trường Kỳ> Anh đã trường kỳ phục vụ, trường kỳ dần thân. Chính hạt lúa này đã để lại cho nền Nghệ Thuật và Âm Nhạc Việt Nam một kỷ niệm không bao giờ phai, cũng hạt lúa này để lại trong lòng mọi người một tình cảm, một lòng hâm mộ mà chúng ta không ngờ từ khắp bốn phương trời, mọi người đã và đang thương tiếc với sự ra đi quá đột ngột của Anh.

Trong đời sống, người muốn được hạnh phúc thì phải chấp nhận tất cả. Người buôn bán muốn thu tiền vào, mà lại không chịu bỏ tiền ra để đầu tư thì chẳng thu được đồng nào, mà còn bị mất tiền vì phải tiêu dùng cho những nhu cầu cần thiết của đời sống. Cũng vậy, tìm hạnh phúc mà không muốn trải qua đau khổ, thì cuối cùng chẳng những không đạt được hạnh phúc mà nhiều khi phải chuốc lấy những đau khổ nặng nề.

Lời nói của Chúa Giêsu trong Tin Mừng :

«Ai yêu quý mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai coi thường mạng sống mình ở đời này, thì sẽ giữ lại được cho sự sống đời đời» (Ga 12:26).

Qua kinh nghiệm trong cuộc sống, chúng ta nhận thức rằng: lúc nào cũng nghĩ trước hết đến sự an toàn bản thân chỉ tạo cho ta một thói quen sợ sệt, lo lắng, mất sự bình an. Nếu chúng ta buông thả được tất cả những gì mình vẫn thường bị bám víu như: sự sống, cái tham vọng, tiền bạc, danh lợi v.v... như anh Trường Kỳ vẫn thường nói:

« mình lo, không bằng Chúa lo ».

Là sẵn sàng chấp nhận mất tất cả, chỉ bám víu vào một mình Thiên Chúa, trong sự bình an và phó thác thì hạnh phúc trong an vui sẽ đến cho mình và mọi người thân yêu.

Vì vậy sự Bình an và niềm Hạnh Phúc của Anh Trường Kỳ được phát xuất từ bên trong, từ nơi Thiên Chúa, không có việc gì làm Anh bị đảo đảo khi những sự kiện bên ngoài thay đổi.

Chính lúc mình sẵn sàng chấp nhận chết bất kỳ lúc nào, thì mình lại sống thanh thản và trọn vẹn hơn bao giờ hết, đó là niềm ước mong của Anh Trường Kỳ. Đó là lời của Chúa Giêsu nói trong bài Tin Mừng chủ nhật thứ năm mùa Chay quả là đúng trong cuộc sống của Anh Trường Kỳ nhân ngày lễ sinh nhật lần thứ 63 và tất cả chúng ta !

Gioan-Phêrô Lê An-Khang.